

31.2.3

15a → (משנה ג) אבל קדם הקדשן) 16a (אף כאן במיתה)

1. אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדיו יאכלנו: דברים יב, כב
2. רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכו כמים: דברים טו, כג
3. כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה לה' ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: ויקרא ז, כה
4. רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כבדפת ה' אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וקאיל: דברים יב, טו
5. ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני ה': ויקרא ג, א
6. בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדיו כצבי וקאיל: דברים טו, כב
7. אך בכור אשר יבכר לה' בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם שׂה לה' הוא: ויקרא כז, כו
8. אך את זה לא תאכלו ממשלי הגרה וממפריסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם: ויקרא יא, ד

I status of animals that were unblemished (or had מום עובר) before הקדש, then got קבוע מום and were redeemed

a even after פדיון: still מוקדשין (בעלי מום)

i מתנות are not taken; בכורה פטור are from פטור

- 1 source: v. 1 – ברייתא – מ – פסוה"מ are compared to צבי (no בכורה) and to איל (no מתנות)
 - (a) challenge: the fats of צבי ואיל are permitted – shall we permit פסוה"מ?
 - (b) defense: אך (v. 1) distinguishes between צבי ואיל and פסוה"מ (for חלבים)
- 2 analysis of ברייתא: first we only exclude בכורה ("צבי") as it only applies to males; then מתנות, apply to both
- 3 challenge (ר"פ לאביי): just as צבי ואיל are not limited by ואת בנו, perhaps פסוה"מ as well?
 - (a) answer: פסוה"מ have to be either חולין or קרשים: if חולין – א"ב applies; if קדשים – א"ב applies
 - (b) challenge: then why didn't the ברייתא use that argument to defend חלב איסור חלב?
 - (i) rather: just as they used אך to defend איסור חלב, we should use אך to defend א"ב
 - (c) answer (דבא): אך defends א"ב; חלב comes from v. 2; דמו must refer to חלב, as דם צבי is also אסור
 - (i) challenge: why doesn't the תורה state חלבו (v. 2) instead of masking it as דמו?
 - (ii) answer (דבא): had it done so, we would have had היקש (ואיל) (פסוה"מ: צבי ואיל) and "חלבו":
 1. excludes כרת from חלב פסוה"מ, removing it from the domain of v. 3
 2. makes it a לאו (w/o כרת)
 - a. therefore: it used "דם" – to maintain כרת for חלב פסוה"מ
 3. challenge: the ברייתא mentioned "אך" specifically as a defense for חלב
 4. answer: he meant that if we didn't have "דמו", אך would have sufficed; now אך is for א"ב

ii גזיה ועבודה may not be used for work nor sheared;

- 1 source: ברייתא – v. 4 – תזבח allows for slaughtering, not shearing; בשר allows for its meat, not its milk; ואכלת – you may eat it, not your animals → we may not redeem פסוה"מ to feed to dogs
- 2 alternate version: v. 4 – only היתר for use is after we've slaughtered it (but we may redeem לכלבים)

iii זולדות וחלבים offspring and milk may not be used;

- 1 circumstance: must be conceived before פדיון (else, it's צבי) and born after → if born before פדיון – קודש - פדיון of תמורה and וולד extend to אם נקבה and אם זכר; תמורה → נקבה and וולד → זכר – ברייתא – v. 5
 - (a) source: ברייתא – v. 5: זכר → נקבה and וולד → זכר
- 2 question posed: how should זולדות פסוה"מ be treated
 - (a) clarification: there is a dispute re: זולדות פסוה"מ born before פדיון – either קדשי ליקרב or קדשי לרעייה
 - (b) answer (ר' הונא): they are locked up and starved to death
 - (i) reason: we can't offer them, as they come from "קרושה rejected"; we can't redeem them, as their פדיון קדושה isn't strong enough to generate פדיון
 - (c) answer (ר' חנינא): just before they're redeemed, we designate them for same קרבן (as mother)
 - (i) challenge: they aren't redeemed!
 - (ii) rather: just before the mother is to be redeemed, we designate etc.
 1. reason (לוי): so that he doesn't create flocks of them (→ lead; e.g. shearing)

- (iii) *question* (רבינא מ"ש): may he designate for another קרבן (other than the mother's)?
1. *answer*: may not – per בשעריך:בשעריך (vv. 4, 6) –like בכור, may not designate for another קרבן (v. 7)
 2. *support*: ברייתא parallel to our משנה, adding that, re: מום קדשים that had a prior מום, the exemption of בכורה ומתנות and the permission to shear and work apply even before פדיון, that מעילה does apply before פדיון (only), the offspring, which are חול, can be designated for any type of קרבן and can be redeemed without a מום
 - a. *general rule*: all there is is מצוות עלוי (treat them with quasi-קדושה)
 - i. *note*: this "rule" was mentioned to allude to שחיטת חוץ → פטור
 3. *but*: if the מום (קבוע) came afterwards, (same as משנה), the offspring are קודש → cannot be re-deemed w/o מום and may not be designated for any קרבן that he wants
 - a. *general rule*: they are קודש, all that is different is the permission to eat them (as חולין)
 - i. *note*: this "rule" was mentioned to allude to include חלב (that חלב פסוה"מ is אסור)
 4. *observation*: this ברייתא seems to challenge הונא ר' (above) → may be redeemed as בע"מ and may be offered (not as "any קרבן he wants) → as the original one
 - a. *defense*: parallel construction; תמימים and לכל זבח שירצה (in רישא – both permitted)
- iv שחוט חוץ if one slaughters it outside – חייב כרת;
- 1 ר"ע per "מום light" – and associated with "light מום" – (ברייתא) – read חייב (as is our version; or this is a comment on הונא ד' הונא)
 - (a) שחוט חוץ for חייב → אם עלו לא ירדו מום has a rule of ד"ע who holds that that type of
- v תמורה: and they can generate תמורה
- 1 *comment from ברייתא*: before or after פדיון, generates תמורה
 - (a) תמורה after פדיון דבה בר אבוח
 - (i) *cannot*: be offered (comes from "rejected קדושה"); cannot be redeemed (קדושה not "strong" enough)
 - (ii) *challenge* (ר' עמרם): why can't it be eaten – as בע"מ – by owners, just like תמורת בכור ומע"ב (תמורה ג:)?
 1. *answer* (אבוי): each is called after its "mother" (source)
 - a. תמורת בכור ומעשר: is considered like בכור ומעשר, which are eaten by owners במומן
 - b. תמורת קדשים: are considered קדשים, which may not be eaten במומם (as קדשים)
 2. *support for ruling*: ברייתא: v. 8 – even some that are מעלה גרה are forbidden – תמורת פסוה"מ
 - a. *challenge*: v. 8 is used (with that Midrashic syntax) to allude to חמש חטאות מתות
 - b. *answer*: that is gotten from 2nd clause טמא...הפרסה
 - i. *support*: ברייתא infers חמש חטאות מתות from וממפריסי...
 - ii. *challenge*: חמש חטאות מתות are considered הלמ"מ – no textual source
 - iii. *defense*: וממפריסי... is used for חמש חטאות רועות (parallel to חמש חטאות)
 - iv. *challenge*: that is also הלמ"מ – חטאת מתה – אשם רועה::חטאת מתה – הלמ"מ
 - v. *rather*: it does allude to חמש חטאות מתות
 - vi. *justification*: if we only had the פסוק, we would have consigned to רעייה
 - vii. *and*: if we only had הילכתא, we wouldn't have considered the violation of eating from these חטאות to be a full לאו, just "איסורא בעלמא", פסוק → לאו
 - viii. *alternate justification*: compares that alluded to from ממעלי הגרה... to that hinted to in וממפריסי הפרסה...
 - ix. *just as*: חמש חטאות must die
 - x. *so too*: תמורת פסוה"מ must die
- vi אם מתו if they die, they must be buried